

II. závod CZUB Tour 2018, 19. 5., Světnov

Druhý závod seriálu CZUB Tour se střílel ve Světnově 19. května. Podobně jako vloni, i letos byl závod ve Světnově přesně naplánovaný, přihlášení předem věděli, ve které skupině půjdou na stříliště a přibližně kdy.

Ačkoliv jsem byl zapsán až ke konci rozpisu, spolu s kamarádem jsme z Prahy vyjeli zavčas, proplekli jsme se na D1 a pak již jsme čekali, jaký čas nám „dálniční loterie“ nadělí. Dopadli jsme dobře a chvíli před osmou jsme již parkovali před klubovnou světnovské střelnice. Parkoviště bylo nepříliš plné, ale třesk výstřelů ze směru od stříliště jasně dokladoval, že střelci i světnovští jsou nadšenci a také ranní ptáčata. Ale každopádně udělali všechno proto, aby závod, kterým se CZUB Tour vrátila místo svého zrodu, zpřístupnili co nejvíce střelcům. Takže se střílelo již od 7 hodin ráno.

Stejně jako v Písku i ve Světnově se hlavní závod skládal z 10 ran (5 na prase zleva, 5 zprava) střílených v jednom zátahu. Pamětníci si vzpomenou, že vloni bylo počasí ve Světnově poměrně drsné. I letos meteorologové vyhržovali přeháňkami, ale nakonec počasí nijak do závodu nezasahovalo.

Je fakt, že začátek závodu byl pro mě takový podivně klidný. Tím, že příjezd závodníků byl rozložený v čase, plynul čas na střelnici tak nějak nevzrušeně, jako skoro ani žádný závod nebyl. Ano, postávaly a posedávaly zde hloučky střelců, diskutovalo se o zbraních, o začínající sezóně, vedly se mužské řeči, ale celkově měl ten den atmosféru, jako když si parta kamarádů zajde před sezónou zkontrolovat nastřelení zbraní.

Tohle jsem měl ostatně v plánu udělat také, v Písku jsem po dotažení volné montáže a šroubů v pažbě zkontroloval nastřelení jen

zběžně na 50 metrů, na běžící prase to stačilo, ale byl bych býval klidnější, kdybych dal pár ran do papíru na 100 metrů. Bohužel, ve Světnově již na to nebyl prostor, to bych musel přijet již v pátek na trénink. Nevadí. V Písku to padalo, bude padat i tady.

Okoukl jsem stříliště na běžícího kance – bylo skoro stejné jako vloni, jen barva slunečnicku se změnila. Také stříliště na gongy bylo na stejném místě, ačkoliv autor závodu změnil oproti loňsku trochu program. Den byl jako malovaný, sluníčko začalo hřát a jazyk se lepil na patro. Takže zpátky ke klubovně. K napití by bodlo i nějaké to jídlo, ale než jsem si stačil objednat, přiběhl kolega, že už se chystá naše směna. Inu, solidní organizace klapala jako hodinky, a tak soutěž probíhala rychleji, než se plánovalo.

Takže jsem vzal „karabinu“ CZ 527 s krabičkou nábojů a honem na stříliště. Cestou jsem si ještě v duchu opakoval poučení z Písku – 7,62x39 létá trochu pomaleji, záměrný bod je třeba posadit o trochu víc dopředu, někam pod ucho. Plnění zásobníku je, aspoň pro mě, takový uklidňující rituál. Koukám přitom, jak střílí ti přede mnou a hledám si na zástěně a valu nějaké body, abych věděl, kde mi vyjede komora prasete. A pak už je na mně řada.

Odstřílel jsem s dobrým pocitem, jedna rána mi asi utekla někam dolů, ale celkově jsem měl opravdu dobrý pocit. Jdeme se zástupcem České zbrojovky Uherský Brod Josefem Černíkem po můstku přes malý potůček, který dělí světnovskou střelnici na dvě části. Za potokem je střelnice věnovaná tomu, co mě do Světnova lákalo asi nejvíc – gongy. Ať si kdo chce, co chce říká, tahle kulová disciplína má svůj nezanedbatelný půvab. Na verdikt o své střelbě nemusíte čekat, ani nikam chodit, gong vám ukáže hned, jak na tom jste. V tom je to podobné střelbě na asfaltové terče.

Hlavní organizátor a dobrá duše světnovské střelnice, Antonín Čech je i vynikající střelec a velký propagátor lovecké střelby na gongy.

Střílí se celkem 10 ran. Prvních pět umožňuje využít vysokou trojnožku jako opěrku, ale musí se to umět. Na sadu pěti ran jsou dvě minuty, ale musíte během nich stihnout i měnit polohu. Začínáme vestoje, dvěma ranami na gongy ve vzdálenosti asi 80 metrů. První gong má průměr 20 cm a hned vedle je druhý, 10 cm.

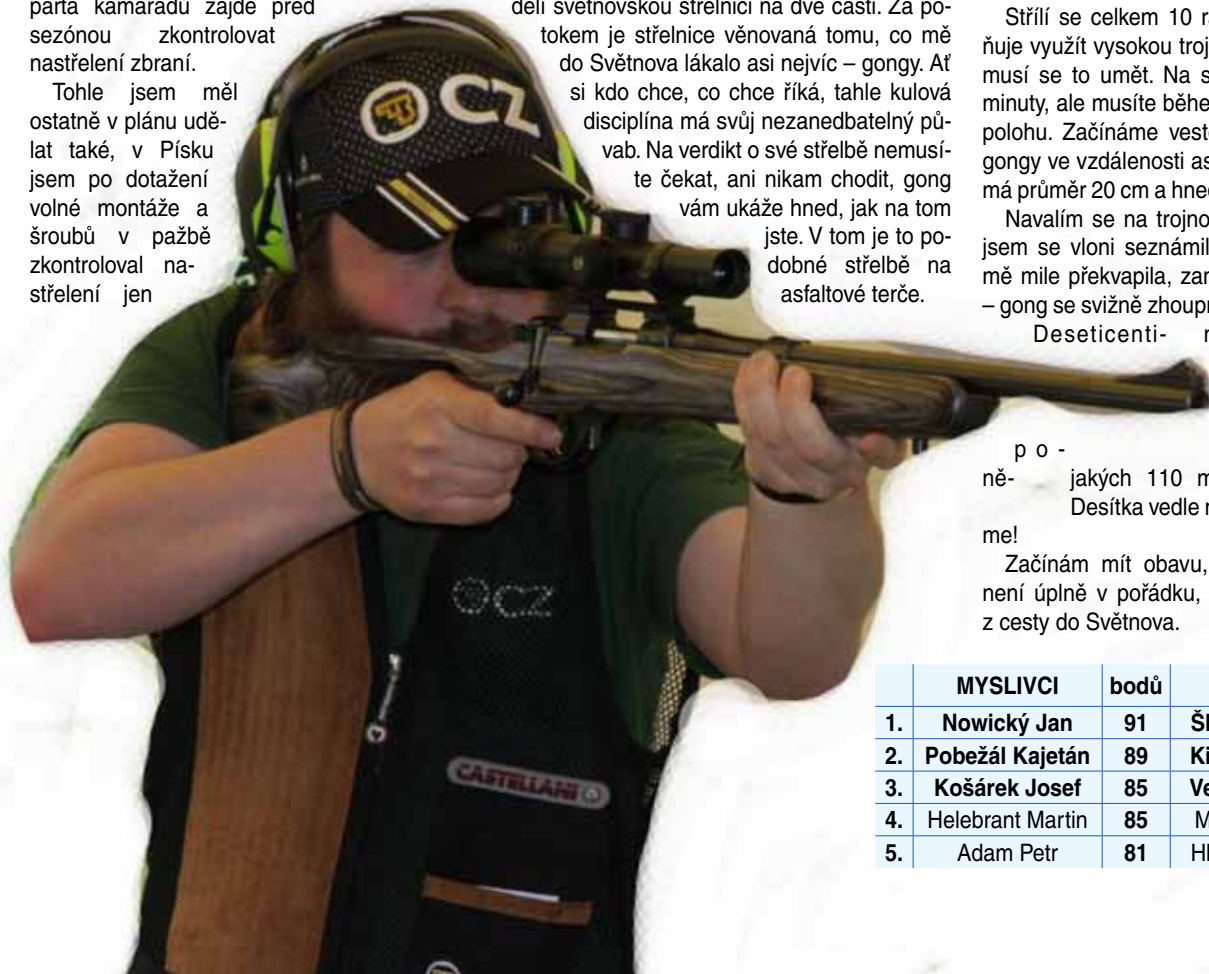
Navalím se na trojnožku – s touhle oporou jsem se vloni seznámil poprvé a její stabilita mě mile překvapila, zamířím na gong a prásk – gong se svižně zhouplul. Pak se to ale zvrtilo.

Deseticentimetrový se ani nehnul. Moje chyba? Uvidíme.

Přecházím do pokleku, dvacítkou na nějakých 110 metrech – povedlo se. Desítka vedle něj se ani nehnula. Hrome!

Začínám mít obavu, že nastřelení zbraně není úplně v pořádku, vrací se temné tušení z cesty do Světnova.

	MYSLIVCI	bodů	OPEN	bodů
1.	Nowický Jan	91	Šlechta Martin	98
2.	Pobežál Kajetán	89	Kirchner Milan	97
3.	Košárek Josef	85	Veleba Zdeněk	96
4.	Helebrant Martin	85	Mahel Jindřich	91
5.	Adam Petr	81	Hlušička Martin	89

Poslední gong je dvacítká někde kolem 170 metrů. Tady už 7,62x39 padá, přesazují nad střed, ale chybí mi jistota, že nastřelení sedí. Poslední rána téhle série šla zase do valu.

Přesouvám se ke stolku, kde mě čeká rychlopalba – pět ran na deseticentimetrový gong ve vzdálenosti asi 100 metrů za 45 sekund (ti nejlepší dokázali trefit všech pět gongů za 22 až 23 vteřin). Střílí se vsedě, oporou o trámeček a pytlík granulátu.

Myslím si, že umím střílet docela rychle, za normálních podmínek by tohle až tak velký problém nebyl, ale teď se snažím zjistit, kam vlastně to olovo a mosaz posílám. Měním záměrný bod a hledám. Rozhodčí u pozorovacího dalekohledu vidí, jak se trápím, a po třetí ráně říká: „Jsi pořád těsně vedle, ale nízko.“ Čtvrtá rána zazvonila, ale pátou zase míjím. Tak tohle se opravdu nepovedlo.

Karabinu si teď bere Josef. Snažím se mu radit, asi je třeba mířit trochu nad. První Josefova série je stejná, ale v rychlopalbě se chytil a posledními čtyřmi ranami zasahuje. Uvolňujeme místo pro poslední směnu, za chvíli je odstříleno.

V krabici zůstalo posledních pár nábojů a gongy na střelnici vyzývavě svítí. Ptáme se rozhodčího, zda můžeme ještě chvíli potrénovat? S jeho souhlasem nastupují k trojnožce a držím se Pepovy rady: Střílejte na stopku gongu. A je to tam! Pět ran rozhoupalo pět gongů. Pepa střílí vkleče a také dává plný počet.

Posledních pár nábojů vypráskáme v rych-

Vysoká trojnožka vkleče – levá ruka je ukotvena na trojnožce, pravá je opřena o koleno.

Gongy jsou divácky vděčné – hned po ráně vidíte, jak si kdo vede.

lém sledu na deseticentimetrový gong. Správil jsem si chuť i sebedůvěru. Takhle to má být. Uklízím „karabinu“ do pouzdra. Vtom se k nám hrne ředitel dnešního závodu, Tonda Čech, a hlaholí: „No kde jseš? Máš se rozstřelovat o třetí místo.“ Koukám kolem sebe, on mluví na mě? Já jsem fakt nastřílel prase na rozstřel o místo na bedně? Tonda se pobaveně usmívá: „Na tebe mluvím, Martine“. Drbu si hlavu: „Tonda, ale já už nemám náboje. Nemohl bych to prase dorazit oštěpem?“ Ta představa asi Tonda pobavila, ale pravidla jsou pravidla. Co teď? Náboje 7,62x39 nikdo jiný v závodě nepo-

CZ 557 LUX II

HUNTER'S CHOICE

NEW

- FRANCOUZSKÝ NAPÍNÁČEK
- ZA STUDENA KOVANÁ HLAVĚŇ DLOUHÁ 610 MM
- BLOKACE KLIKY PŘI ZAJIŠTĚNÉ POJISTCE
- OŘECHOVÁ PAŽBA S LÍCNICÍ

ZÁSOBNÍK

.308 WIN. (1:10)	4
------------------	---

SCHRÁNKA

7x64 (1:8,6)	5	8x57 IS (1:9,4)	5	.30-06 SPR. (1:10)	5
--------------	---	-----------------	---	--------------------	---

CZ 557 LUX II.	PAŽBA	POVRCHOVÁ ÚPRAVA	ZÁSOBNÍK	SPOUŠT	MÍŘIDLA	DĚLKA ZBRÁNĚ (MM)	DĚLKA HLAVNĚ (MM)	HMOTNOST (KG)	HLAVĚŇ	LÍCNICE	L. O. P. (MM)
	OŘECH	OLEJOVANÁ	ZÁSOBNÍK / SCHRÁNKA	SST	STAVITELNÁ	1160 / 1120	610	3,4	KOVANÁ	ANO	370

Vítězové kategorie Open.

Vítězové kategorie Myslívci

užíval, tudy cesta nevede. Nakonec mi pušku a dva náboje půjčil Martin Šlechta. Má pušku postavenou na míru, pažba je trochu atypická, ale vestoje, pro mířenou střelbu perfektní. Líbí se mi hodně kolmá pistolová rukojeť, díky ní se pažba dobře dotahuje do ramene. Předpažbí je šikmo skloněné. Zkousím spoušť, je lehoučká a bodová.

Přesouvám se zpátky na stříliště s prasetem. Tam už čeká můj soupeř, pan Košárek. Stříháme si, kdo bude první. Padlo to mě a jdu. Vystřelil jsem na prase zleva i zprava, ale vím, že to nebude ideální. Zbraň jsem měl po nahození moc nahore a prase jsem doháněl. Navíc jsem se celou dobu bál, abych o spoušť omylem nebrnkнул předčasně.

Výměna terče, pak nastupuje kolega Košárek a dává dvě rány. Výsledek je jasný – Košárek má desítku a devítku, já dvě pětky dole. Gratuluji mu.

Druhý závod CZUB Tour 2018 skončil. Jdeme na vyhlášení výsledků. Jak říká Antonín Čech – když někam přijede Martin Šlechta, bo-

juje se až o druhé místo a letošní CZUB Tour ve Světnově to potvrdil. Martin Šlechta vyhrál jak v kategorii Open, tak celkovém hodnocení i v kombinaci běžícího kance a gongů.

Pokud mám závod zhodnotit – letos bylo o něco málo méně střelců než vloni, ale organizace klapala jak na drátku. I tady byla převaha Myslivců (31 střelců) nad „sportovci“ kategorie Open (10). Myslivci nezaostávají – tři z nich byli v celkovém pořadí (tedy prase i gongy) v první desítce, pokud budu hodnotit jenom prase, tak jsou v první desítce dokonce čtyři.

Polovina Myslivců nastřílela více než 74 body, v kategorii Open měla polovina víc než 88,5 bodu. I tady se objevily zcela nové tváře – prostě někdo, kdo si chce zkusit „bouchnout do prasete“ se svědectvím papíru.

Pro mě osobně to byl závod zcela nečekaně úspěšný. Ale je za námi. Před námi je druhá polovina seriálu – 11. 8. se bude střílet v Opavě na střílnici MS Hradisko Hlavnice a pak poslední závod seriálu, 6. 10. na Hvězdě v Kroměříži.

Text a snímky Martin HELEBRANT

